

Sygnatura akt VI W 2192/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30-11-2017 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny**

**w składzie:**

**Przewodniczący** SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Katarzyna Łukomska

po rozpoznaniu w dniu 30-11-2017 r.

sprawy przeciwko **C. M.**

synowi W. i T. z domu P.

urodzonemu (...) w G.

obwinionemu to, że

w dniu 8 sierpnia 2017r. ok. godz. 15:00 we W. na rzece O. w okolicy ul. (...) pomimo obowiązującego zakazu pływał w pław w rzece na szlaku żeglugowym

**tj. o czyn z art. 55 kw**

\*\*\*\*\*

I. uznaje obwinionego **C. M.** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 55 kw i za to na podstawie art. 55 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) zł;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

**Sygn. akt VI W 2192/17**

## UZASADNIENIE

**Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Obwiniony C. M. w okresie letnim regularnie pływa w rzece O.. Tak też było w dniu 08 sierpnia 2017 r. Tego dnia około godziny 15:00 obwiniony pływał w pław w O.. Miało to miejsce w okolicach grobli oddzielającej koryto S. od Kanału M., na wysokości ulic (...) (lewy brzeg) i (...) (prawy brzeg) i w niewielkiej odległości J. P..

Obwiniony pływał w miejscu, którym biegnie droga wodna, a dokładnie szlak żeglugowy boczny rzeki O.. Na odcinku tym następuje rozwidlenie S., która przy lewym brzegu wpływa do Kanału M., a przy prawym płynie dalej w kierunku J. P.. W okolicy odcinka rzeki, na którym pływał obwiniony, nie ma zlokalizowanego znaku zakazującego pływania. Nie ma tam również tablic informujących o biegnącym tam szlaku żeglownym. Przy końcu grobli oddzielającej Kanał M. od S. umiejscowiony jest jednak znak żeglugi śródlądowej nakazujący ruch w lewym kierunku – nakaz skętu w lewo. Obwiniony pływał w O. na wysokości tego znaku, po lewej stronie grobli, przed Kanałem M..

Dowód:

- notatka urzędowa k. 5
- częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 9 i z dnia 23 listopada 2017 r. k. 30-31
- zeznanie św. M. R. k. 13 i z dnia 23 listopada 2017 r. k. 31
- zeznanie św. M. S. k. 17 i z dnia 23 listopada 2017 r. k. 32
- szkice sytuacyjne k. 15, 19

C. M. ma 52 lata. Jest stanu wolnego, nie ma dzieci. Pracuje jako motorniczy i z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości 3.500 złotych miesięcznie. Nie był leczony neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo, nie był też dotychczas karany.

Dowód:

- oświadczenie obwinionego z 23 listopada 2017 r., k. 30

W toku czynności wyjaśniających obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że w dniu 08 sierpnia 2017r., w godzinach popołudniowych, kąpał się ok. 5-10 minut w O., ale nie w kanale żeglownym. Miało to miejsce między M., a Mostem S. na wysokości J. P., na terenie wyjętym z żeglugi. Obwiniony dodał, że w zasięgu wzroku nie widział żadnego znaku, który mógłby zakazywać mu tam kąpiele. (k. 9)

Przesłuchiwany przed Sądem, obwiniony ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że pływał w rzece lub w kanale O., ale nie na szlaku żeglownym, i że nie było to wobec obowiązującego znaku zakazu pływania. Obwiniony podał także, że pływa w O. regularnie, i że miało to miejsce także w dniu zdarzenia, że było to w okolicach ul. (...), a jeszcze bliżej ul. (...). Dodał, że nie ma tam żadnego znaku zakazu kąpiele, nie ma też żadnej tablicy informacyjnej, że jest to szlak żeglugowy, ani też żadnej tablicy co wolno, a czego nie wolno. (k.30-31)

Przystępując do oceny dowodów wskazać należy, że w większości przeprowadzone w sprawie dowodowy korelują ze sobą i nie prowadzą do odmiennych wniosków. Fakt, że obwiniony pływał w O. wynika zarówno z jego wyjaśnień, jak i z zeznań świadków M. R. i M. S.. Jedynie co do konkretnego miejsca, w którym pływał obwiniony są pewne sprzeczności. Jak ustalono jednak miało to miejsce na wysokości zakończenia grobli oddzielającej S. od Kanału M.. Potwierdzają to nie tylko zeznania świadków, ale też szkice sytuacyjne sporządzone przez nich, a częściowo też wyjaśnienia obwinionego. Nadto świadkowie M. R. i M. S. potwierdzili wersję obwinionego, że w okolicy miejsca zdarzenia nie ma znaku zakazującego kąpiele.

W związku z powyższym za wiarygodne należało uznać wyjaśnienia obwinionego we wskazanym wyżej zakresie, znajdującym potwierdzenie w pozostałych dowodach. Co do samego przebiegu zdarzenia jego wyjaśnienia były spójne z zeznaniami funkcjonariuszy, którzy przeprowadzali interwencję. Ci z kolei nie mieli powodów, by bezpodstawnie obciążać obwinionego.

Najistotniejsze jednak i sporne było jednak to, czy w tym miejscu biegnie szlak żeglowny, a w konsekwencji czego czy obowiązuje tam zakaz kąpiele. Wytyczenie w tym miejscu szlaku żeglownego jest jednak niezależne od oceny świadków czy obwinionego, a wynika z przepisów regulujących żeglugę śródlądową i wydanych na ich podstawie decyzji właściwych organów.

W tej sytuacji nieprzyznanie się obwinionego do popełnienia zarzucanego mu czynu i kwestionowanie przez niego przebiegu szlaku żeglownego, stanowiło w ocenie Sądu wyłącznie jego linię obrony. Podobnie Sąd ocenił szkic nakreślony przez obwinionego, albowiem jako jedyny nie wskazywał on znaku żeglownego – nakaz skrętu w lewo, i jako jedyny wskazał znak zakazu żeglugi, nadto nieco inaczej sytuował miejsce swojej kąpiele.

Zeznania w/w świadków, jako spójne, konsekwentne i wzajemnie uzupełniające się, polegały zdaniem Sądu na prawdzie.

Pozostałe dowody, tj. notatka urzędowa z przeprowadzonej interwencji oraz powołane wyżej szkice sytuacyjne sporządzone przez funkcjonariuszy, były w przekonaniu Sądu wiarygodne.

### **Sąd zważył, co następuje:**

W świetle zgromadzonych dowodów i ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego, sprawstwo obwinionego nie budziło wątpliwości Sądu.

C. M. został obwiniony o to, że 08 sierpnia 2017 r. ok. godz. 15:00 we W. na rzece O. w okolicy ul. (...) pomimo obowiązującego zakazu pływał w pławie w rzece na szlaku żegludowym, to jest o czyn z art. 55 k.w. Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu ponosi ten, kto kąpie się w miejscu, w którym jest to zabronione.

Jak wyżej wskazano, okoliczność, że obwiniony pływał w O. nie była sporna. Sam przyznał to w wyjaśnieniach. Nie było też sporu co do tego, że w tej okolicy nie jest zlokalizowany znak zakazujący kąpieli, co potwierdzili też w zeznaniach funkcjonariusze. Zakaz kąpieli na odcinku O., gdzie pływał obwiniony, nie wynika bowiem z faktu ustawienia znaku i wyłączenia na tej podstawie terenu jako kąpieliska. Wynika on z faktu, iż w tym miejscu na rzece biegnie szlak żeglowny żeglugi śródlądowej. Zgodnie zaś z § 50 Zarządzenia nr (...) Dyrektora (...) Żeglugi Śródlądowej we W. z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpieczeństwa ruchu i postoju statków na śródlądowych drogach wodnych (Dziennik Urzędowy Województwa (...) z 12 czerwca 2015 r., poz. 2599) zmienionego Zarządzeniem nr (...) Dyrektora (...) Żeglugi Śródlądowej we W. z dnia 11 maja 2016 r. (Dziennik Urzędowy Województwa (...) z 8 lipca 2016 r., poz. 3333) zabrania się kąpieli na szlakach żeglownych, w portach i przystaniach oraz akwenach położonych przy śluzach, mostach i innych budowlach wodnych z wyjątkiem miejsc specjalnie do tego celu wyznaczonych i specjalnie oznakowanych. Szlakiem żeglownym jest zaś pas drogi wodnej przeznaczony do żeglugi (§ 2 pkt. 3 cytowanego Zarządzenia). Zabronione jest więc kąpanie się w tych miejscach, w których wytyczone są szlaki żeglowne.

Wykaz śródlądowych dróg wodnych uznanych za żeglowne zawarty został w Rozporządzeniu Rady Ministrów z 10 grudnia 2002 r. w sprawie śródlądowych dróg wodnych (Dz.U. nr 210, poz. 1786). Na terenie W. wytyczone są dwie drogi i trzy szlaki wodne, które wchodzi w skład (...) i stanowią szlaki żeglowne. Drogami są (...) S. Główny i S. boczny rzeki O.. W punkcie 19 wspomnianego wykazu będącego załącznikiem do rozporządzenia z 10 grudnia 2002 r. wymieniona jest jako śródlądowa droga wodna m.in. rzeka O. na szlaku bocznym rzeki O. od Ś. O. do Ś. Miejskiej w miejscowości W.. Jest to tzw. Boczny (...) Węzeł Wodny. Droga ta stanowi więc szlak żeglowny. Biegnie ona od śluzy O., obejmuje śluzę S., dalej biegnie wzdłuż koryta S. (przy Osiedlu (...) z prawej strony) i następnie prowadzi do Kanału M.. Tuż przed Kanałem następuje rozwidlenie i właśnie na tym rozwidleniu umiejscowiony jest znak nakazujący poruszanie się w lewym kierunku. Jest on postawiony na końcu grobli oddzielającej Kanał M. od S. i przeznaczony właśnie dla statków, które tamtędy płyną. Znak ten nakazuje skręt w lewo, z racji tego, że tam prowadzi szlak żeglowny wytyczony po drodze wodnej, a także dlatego, iż w kierunku prawym znajduje się J. P. będący przeszkodą dla żeglugi. Właśnie w obrębie tego rozwidlenia kąpał się obwiniony. Jak zeznał świadek M. S., obwiniony pływał na wysokości tego znaku, przed Kanałem M.. Znajdował się więc na odcinku szlaku żeglownego, gdyż dopiero odgałęzienie w kierunku J. P. umiejscowione jest poza szlakiem. Tym samym obwiniony naruszył zakaz kąpieli wynikający z § 50 wspomnianego Zarządzenia w związku z art. 55 k.w.

Biorąc pod uwagę fakt, iż w miejscu, gdzie kąpał się obwiniony (co – jak przyznał – robi regularnie – k. 31), znajdował się znak żeglugi śródlądowej, ale też uwzględniając samą infrastrukturę tego terenu, obwiniony miał możliwość rozpoznania, że jest to teren, po którym poruszają się statki. Znak nakazu umiejscowiony jest bowiem na grobli tak, by był widoczny z wody, nadto różni się od znaków drogowych. Można więc rozpoznać, że przeznaczony jest on dla użytkowników dróg wodnych. Ponadto w miejscu tym O. wpływa do Kanału M., gdzie zlokalizowany jest w pobliżu wlotu most burzowy, a z drugiej płynie w kierunku J. P., który ma na celu regulację wody w tym kanale. Samo więc zagospodarowanie tego terenu wskazuje, że przeznaczony jest on pod żeglugę, a tym samym nie można się tam

kąpać. Zachowanie takie stwarza bowiem niebezpieczeństwo nie tylko dla życia i zdrowia osoby kąpiącej się, ale i dla bezpieczeństwa ruchu wodnego.

Nadto należy wskazać, że koryto S. odgałęzia się z jednej strony w kierunku Kanału M., a z drugiej w kierunku J. P., który stanowi budowlę wodną. Również więc w tym obszarze kąpiel jest zabroniona, stosownie do § 50 cytowanego Zarządzenia. Dlatego też nie ma racji obwiniony twierdząc, że z uwagi na to, iż ten odcinek wyłączony jest z żeglugi, to kąpiel jest tam dozwolona. Nieważne bowiem, w którym kierunku płynąłby obwiniony z miejsca, w którym został dostrzeżony przez patrol wodny, byłoby to zabronione.

Czyn obwinionego był społecznie szkodliwy. Zachowaniem swoim obwiniony stwarzał potencjalne niebezpieczeństwo dla uczestników ruchu wodnego, nie mając ku temu żadnego istotnego powodu, a jedynie chcąc popływać. Sąd miał jednocześnie na uwadze, że nie doszło do realnego zagrożenia.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą uprzednią niekaralność obwinionego, a jako okoliczność obciążającą potraktował jego przekonanie, iż nikt nie może nakazywać czy zakazywać mu określonych zachowań, w tym, gdzie może, a gdzie nie może pływać. Innych okoliczności łagodzących czy też obciążających Sąd nie stwierdził.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, jak też dyrektywy wymiaru kary, Sąd wymierzył obwinionemu wskazaną karę grzywny, uznając z jednej strony, że w tym konkretnym przypadku taki właśnie rodzaj kary jest najbardziej celowy i to zarówno z uwagi na swój rozmiar, jak też związany z tym stopień dolegliwości, z drugiej zaś bacząc, by dolegliwość ta nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma ona osiągnąć tak w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

Działając w oparciu o wskazane przepisy, w tym na podstawie art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, nie znajdując podstaw do zwolnienia obwinionego z ponoszenia kosztów postępowania, w tym opłaty, należnościami tymi Sąd obciążył obwinionego.